

ZOMBIOVIA V SKLADE

Keď za vami počuješ nejasné chrčanie a náhlivé kroky, je jasné, že sa vám určite nepodarí dostať sa na schody vedúce na parkovisko skôr než zombiovia. Nájdeš ozrutnú kartónovú škatuľu, veľkú niekoľko metrov, a spolu s Palomou ju vlečieš tak rýchlo, ako sa len dá, smerom k dverám. Je to náročnejšie, ako si si myslel: kartón je naozaj veľmi ťažký! No aspoň budeš mať istotu, že dvere budú poriadne zabarikádované.

Paloma sa vystrie a je pripravená zmiznúť smerom k parkovisku. Pokiaľ ide o teba, tiež sa chystáš odísť, keď vtom ťa upúta škatuľa, ktorú si práve premiestnil: vnútri sa niečo hýbe! Nakloníš sa, aby si sa na to pozrel, keď sa odtiaľ na spôsob čertíka vyskakujúceho zo škatuľky vystrčí pár rúk a začnú ťa škrtiť! Je to zombi! Pokúsiš sa brániť, no neúspešne... Našťastie sa môžeš spoľahnúť na Palomu: tá uštedrí zombimu bejzbalovou palicou poriadnu ranu, a zombi sa bezmocne zrúti na zem. .

Dofrasa, bolí to! Trochu si odkašeš a niekoľko sekúnd ti trvá, kým sa dokážeš znova normálne nadýchnuť. Nuž, toto veru tvoju astmu nezlepší...

„Mám naozaj šťastie, že si tu so mnou.“

„Poďakuješ sa mi, keď sa odtiaľto dostaneme živí. Poďme, vstávaj, nemôžeš sa tu takto povalovať!“

Avšak keď sa obrátite, naskytne sa vám to najstrašnejšie divadlo: zo svojich úkrytov na policiach, na paletách či na nakopených matracoch, kde doteraz pokojne odpočívali, vyliezajú ďalší zombiovia. Nemŕtvych, ktorí ešte napoly spali, musí byť dobrá tridsiatka, a všetci vás pozorujú so slinami na perách. Nechceš im poslúžiť ako raňajky, mal by si teda asi zutekať. Avšak je ti jasné, že do bezpečia prísť nestihnete. Skúmaš okolie, hľadáš niečo, čo by ti mohlo pomôcť, nech už je to čokoľvek. V tej chvíli spozoruješ manuálny nákladný výt'ah. Na palete sú naukladané hrubé vrecia s cementom. Bez čakania vytiahneš šíp a namieriš na lano, ktoré drží paletu vo výške. Vystrelíš... Super! Podarilo sa! Paleta sa uvoľní a vrecia s cementom sťažka dopad-

nú na niekoľko zombiov, ktorých svojou váhou rozmliaždia. Zopár vriec sa pri dopade roztrhne, cement sa vysype a zdvihne sa z neho hustý oblak prachu, ktorý sa rozšíri až k zombiom a bráni im vo výhľade i v ďalšom postupe. Paloma a ty to využijete na to, aby ste ušli. Niektorí zombiovia, ktorých to nezasypalo, vás začnú prenasledovať... ale vy o vlások uniknete ich pazúrom! Vrúťte sa na schody a napokon sa dostanete na parkovisko, kde s jednou paletou, ktorá tam ležala, zatarasíte dvere.

Na parkovisku ešte tu a tam parkuje niekoľko dodávok, ale zdá sa, že celé toto miesto je opustené; nič však nie je isté a dokonca aj s baterkami je problém sa tu zorientovať, pretože tu nie je nijaký zdroj svetla a panuje tu naprostá tma. Opatrne pokračujte v chôdzi, svietite si na cestu baterkami a hľadáte východ.

Odrazu tesne za sebou začujete akýsi hluk. Zvrtnete sa, obe baterky namierite smerom, odkiaľ sa ozval ten zvuk, no zbadáte len nejasný tieň, ktorý ozlomkrky beží rovno k vám. Pocítite, ako vás tieň minie, preklízne tesne popri vás a ihneď nehlučne zmizne.

Čo to bolo? Bolo to oveľa rýchlejšie ako zombi, však? Bola to len mačka? Namieriš lúč baterky smerom k Palome, aby si jej videl do tváre. Je rovnako bledá, ako musíš byť aj ty. Ak si sa chcel upokojiť, nevyšlo to!

Nevidíš skoro nič, a stále si nenašiel východ. Ak budete pokračovať týmto smerom, riskujete, že znova natrafíte na nejakú kreatúru... Ak však vyrazíte opačným smerom, nenaďabíte na nejaké iné potvory? Čo si vybrať?

1) ÍSŤ SMEROM, KTORÝM ŠIEL TEN TIEŇ.

- KDE JE TIEŇ, TAM JE AJ SVETLO. CHCEŠ SA O TOM PRESVEDČIŤ NA STRANE 34?

2) OTOČIŤ SA K TIEŇU CHRBTOM A VRÁTIŤ SA PO SVOJICH VLASTNÝCH STOPÁCH.

- VEĎ SA PREDSA NENECHÁŠ OVPLYVNIŤ MALÝM ROZTOMILÝM MAČIATKOM... CHOĎ NA STRANU 222!